

El riu és vida

Â EDITORIAL DEL CUL

Il·lustració: Javi Oviedo

De la mateixa manera que aquest espai de la revista esdevé un flagell incorruptible quan es tracta d'escrutar les decisions de la Corporació Municipal, també és just felicitar-lo quan emprèn iniciatives destinades a posar en valor els principals actius de Manresa. En aquest sentit, la Festa del Riu a la riba del Cardener és un encert. I més, si tenim en compte que subratlla, a través d'activitats culturals, recreatives i d'oci, un dels valors afegits de la nostra ciutat. Un valor únic que la diferencia de la majoria de ciutats mitjanes de la conurbació barcelonina: l'anella verda. O, dit d'una altra manera, la possibilitat de traslladar-se -amb relativa facilitat- a un ambient natural en ben pocs minuts tot canviant l'asfalt i la trama urbana pels arbres, els camins, les rieres i el riu que ressegueix el sud del terme. Un espai que un personatge que forma part del patrimoni ciutadà com la Quica havia recorregut de dalt a baix.

La millora a l'entorn del Cardener, que encara té molt camp per córrer, ha estat un encert i, com a símbol de qualitat de vida i -insistim-hi- com a tret diferencial val la pena seguir-hi invertint. L'aposta per preservar allò que la ciutat té des dels seus orígens mil·lenaris: zones agrícoles i de cultius, camins, boscos, corriols i l'entorn natural en general permet tenir a ratlla l'especulació constructiva i ajustar-se a un model urbà controlat que no renunciï a la comoditat i al control mediambiental. Per això, canalitzar certa part del -limitat- pressupost de la capitalitat cultural és un encert. De vegades, només la intencionalitat, encara que es compti amb més imaginació i complicitats que recursos, té més premi que qualsevol estratègia cuinada dins d'un microones en algun despatx mal il·luminat i amb pudor de resclosit a l'edifici consistorial.